

άτυχος

άτυχος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. άτυχής], ο άτυχος·

- *στάθηκα άτυχος*, διαπιστώθηκε πως υπήρξα άτυχος: «παρ' όλες τις προσπάθειες που έκανα για να πάρω τη δουλειά, στάθηκα άτυχος, γιατί την ανέθεσαν σ' έναν γνωστό του διευθυντή».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας